

صحیفة الحسین علیہ السلام

[173] بزرگت و نیکی دیرینه ات به من از انواع کسب و کارها و گونه های مختلف لوازم

زندگی بهره مند ساختی، آنگاه که نعمتهایت را بر من تمام ساخته و بلاها را از من دور ساختی. نادانی و گستاخیم بر تو، تو را باز نداشت که به آنچه مرا به تو نزدیک می کند و به با منزلت گردیدن نزد تو موفقم می دارد مرا دلالت و راهنمایی کنی، اگر تو را بخوانم اجابت کرده، و اگر از تو حاجت طلبم عنایت می نمائی، و اگر فرمانبرداریت را بکنم شکر گذارده، و اگر سپاست را بگویم بر نعمتهایت می افزایی، تمامی اینها برای کامل کردن نعمتهایت بر من و لطف و عنایتت نسبت به من می باشد. پاك و منزهي، پاك و منزهي، أي آغاز کننده و برگرداننده، ستوده و بزرگوار، نامهای مقدس و نعمتهایت بزرگست، خدایا کدام نعمتهایت را بشمار آورده و ذکر کنم، یا کدام عطاهايت را توان شکر گذاردن دارم، در حالیکه بیشتر از آنستکه شمارندگان بشمار آورند یا حافظان آنرا فراگیرند، و خدایا آنچه از بدحالی و پریشانی که از من باز گردانده و دفع نمودی بیشتر از سلامتی و خوشحالی است که در من نمایان است. بارالها ! با حقیقت ایمانم و بنای محکم یقینم و یکتا پرستی بی آلاشم، و نهاد پوشیده ام، و آویزه های راههای نور دیده ام، و چینه های صفحه پیشانیم، و شکافهای حفره های راههای تنفسم، و پره های نرم
